

187.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1929 r.

o rozszerzeniu granic miasta Brześćcia n/B. w powiecie brzeskim, województwie poleskim.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Kosicze, w powiecie brzeskim, województwie poleskim wylacza się miejscowości: zachodnio-północną część przedmieścia grajewskiego wraz z przylegającymi doń gruntami ornymi i łąkami w uroczyskach: Rezy Poprzeczne, Rezy Szpitalne, Dworczyk, Zabie Błoto; rozparcelowane z majątku Brzozówka tereny budowlane „Spółdzielczego Stowarzyszenia mieszkaniowego pracowników kolejowych”; przedmieście Kijowskie z terenami położonymi na północ i wschód a mianowicie kolonją Brzozowska, gruntami włościan wsi Brzozówka, Huźnia i Szpanowicze oraz terenami osad wojskowych; przedmieście Szpanowicze; zaś z gminy wiejskiej Kamienica-Żyrowicka w tymże powiecie i województwie: grunty orne i łąki włościan wsi Kotelnia — Podmiejska i wsi Wólka — Podgórdzka; grunty gminy miasta Brześćcia w uroczyskach: „Soja, Soja-Duża, Soja-Mała i Hołcowszczyzna”; część esplanady obozu warownego Brześć n/B. do rzeki Muchawca i część esplanady obozu warownego Brześć n/B. położoną między przedwojenną granicą miasta a szosą strategiczną — i włącza się je do gminy miejskiej Brześć n/B. w powiecie brzeskim, województwie poleskim.

Granica tak rozszerzonego miasta Brześćcia nad Bugiem jest następująca: rozpoczynając od punktu znajdującego się na zachodniej stronie drogi polnej, wiodącej z twierdzy do wsi Rzeczyca, na północnej stronie przejazdu przez tor kolejowy Brześć—Warszawa, w miejscu odgałęzienia bocznic, łączącej ten ostatni z torem Brześć—Białystok — biegnie ona prostą linią lewą (zewnątrzną) stroną wskazanej wyżej drogi polnej w kierunku północnym, odgraniczając grunty mieszczkańskie od gruntów wsi Rzeczyca — do punktu, znajdującego się w narożniku granic gruntów miejskich, wsi Rzeczyca i folwarku „Adamkowo”.

W punkcie tym granica łamie się i biegnie w kierunku północno-wschodnim lewą (zewnątrzną) stroną drogi polnej, należącej do gminy miejskiej, łączącej ten punkt z szosą Czernawczycką i następnie, przecinając wyżej wskazaną bocznicę i szosę Czernawczycką—dochodzi do punktu znajdującego się na wschodniej (wewnętrznej) stronie szosy Czernawczyckiej, przy pasie wywłaszczenia tejże. Dalej granica łamie się na północ i biegnie wzdłuż pasa wywłaszczenia szosy Brześć—Czernawczyce (państwowej), przecinając tor kolejowy Brześć—Białystok, wyloty ulicy Lotniczej i Dzikiej — dochodzi aż do punktu, znajdującego się w narożniku pasów wywłaszczenia szosy Czernawczyckiej i szosy, wiodącej do fortu Nr. II, w którym to punkcie granica łamie się i biegnie w kierunku północno-wschodnim prostą linią prawą (wewnętrzną) stroną pasa wywłaszczenia szosy (Wydziału Powiatowego) do fortu Nr. II, przecinając szosę na Czernawczyce i tor Warszawski.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1929 r.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*